

ሰንበት ዘቅድስት

(19 ኅዳር 2008 ዓ.ም. (11/29/2015))

“ክብርን ምስጋናን ንአምላኽና ይግባእ”

መዝሙር: ሎቱ ስብሐት ወሎቱ አኮቴት. . . . . ።

ንባባት: ፩ቆሮ 1:3-9፤ 1ጴጥ 2:17-ፍ፤ ግ.ሐ.10:44-ፍ፤ ማቴ 17:11-19

ምስባክ: ኩሉ ዘፈቀደ ገብረ እግዚአብሔር፤ በሰማይኒ ወበምድርኒ፤ በባህርኒ ወበኩሉ ቀላያት።
“እግዚአብሔር ኩሉ ዝደለዮ አብ ሰማይን ምድርን አብ ባሕርን አብ ኩሉ ቀላያትን ገበረ”
መዝ. 135:6።

መዝሙር: “ነቲ ንሰንበት ዝቀደሰ ንሱ ዘይነበረሉ ጊዜ አይነበረን ወዲ አምላኽ ክርስቶስ ንሱ ዘይነበሮ ጊዜ አይነበረን ንኡ ክብሪ ይግብኡ። ንሱብ ብአርአያኡ ፈጠሮ ኩሉ አብ ኢዱ እዩ፤ ንሰማይን ምድርን ይገዝእ፤ ከም ዝደልዮ ገበረ አምላኽ ወዲ እግዚአብሔር”።

አብ ዝሓለፈ ኃሙስ አብዚ ዘሎናዮ ሃገር “Thanksgiving Day” “ምዓልቲ ምስጋና” ኢሎም ንአምላኽ በቲ ዝገበረሎምም ዘመስግኑላ ዕለት ተባዕላ። አጀማምርኡ ቀዳሞት ፈላስፎን ካብ ኤሮጳ ዝመጽኡ አብዚ ሃገር ምስቶም ደቀባት ህንዳውያን ብዝተባህሩ ዝፍለጡ ብሓባር ነቲ ኹሉ ዝገበረሎም አምላኽ ዘመስግኑላ ዕለት እያ። ሎሚ ግን ንአምላኽ ዘመስግኑላ ዕለት ክትብላ ከቢድ እዩ ሰብ አብ ዓለማዊ ነገር አድሂቡ ዳርጋ መተኣኻኸቢ ስድራ ቤተ ጥራሕ ኮይኑ አሎ። አምላኽ ዘመስግኑ ውሑዳት እዮም። እሞ ሎሚ ንአምላኽ ክነመስግን ግቡእ እዩ።

አብ ሃገርና እውን ሎሚ ድኣ እቲ ክራማት ውሒዱ ሰላም ተሳኢኑ እምበር ቀውዲ ዝውድአሉ ታሕሣሥ ዝጅምረሉ ስለ ዝኾነ ሰብ ምህርቱ ሓፊሱ ንአምላኽ ዝዝክረሉ ካብቲ ከቢድ ሥራሕ ቀውዲ አዕሪፉ ተመስገን ዝብለሉ እዋን እዩ። ሰብ ንአምላኽ ከመስግን እንተ ኸአለ ርእዩ ክኢሉ አሎ ማለት እዩ። ንዝተገብረልና ርኢና ክነመስግን ግቡእ እዩ። አምላኽ ብዝተፈላለየ መገዲ ፍቕሩ ሓልዮቱ አርእዩና አሎ ሎሚ እውን ተመስገን ክንብሎ ይግባእ።

አብ ሓደ ዝንገር ታሪኽ ክልተ ሰባት አብ ግራውቶም እናኸዱ እንከለዉ ሓደ ህግራ ብዕራይ ተፊኑ ክወቕዖም ክመጣላዕ ረአይዎ እሞ ቀልጢፎም አብቲ ጥቕኦም ዝነበረ ሓጽር እናጎየዩ ሃዲሞም። እቲ ብዕራይ ብሓይሉ እናጠሓረ ሰዓቦም እሞ ከምዘየምልጡ ምስ ረአዩ ሓደ ክብኡም ብፍርሒ እናአንቀጥቀጠ ዓው ኢሉ “ጸሎት ግበር ዮሐንስ ክንድሕን” ኢልዎ። ዮሐንስ ዝተባህለ ከአ ክገብር አይክእልን እየ አብ ሕይወተይ ብሓባር ወይ አብ ቅድሚ ካልኦት ጸሎት ገረ አይፈልጥን እየ ኢሉ መለሰሉ። እናደፋፍኦ “እቲ ብዕራይ የርከብና እዩ ዘሎ” ክተግብር አሎካ በለ እቲ ካልአይ። “ዮሐንስ ሕራይበለ እናበለ” አቦይ አብ መአዲ ክንቅረብ እንከሎና ኩሉ ጊዜ ዝደግማ ዝነበረ ጸሎት አላ ንኦኦ ክደግም እየ በሎ። “ኦ ጎይታ ነዚ ክንቅበሎ ዘሎና ብሓቂ ከም እነመስግን ግበረና” እናበለ ጸለየ ይብሃል።

ንባባትና አብ ምስጋና ዘተኮሩ እዮም፡ በዚ ኸአ ነፍሲወከፍና አመስገንቲ ክንከውን ከምዘሎና የዘኻኸሩና። እዚ ክንብል ከሎና ኩሉ ዘሎና፤ ኩሉ ህላዌና ብርእሱ ባዕልና ዘምጸእናዮ አይኮነን፤ ካብቲ ፈቃር አምላኽ ብነጻ ካብ ፍቕርን ሕያውነትን ተበጊሱ ዝሃበና እዩ።

ምምስጋን እምብአር ቀንዲ ማእከል ድሕነት እዩ። ድሕነት ክንብል ከሎና ክልተ ክፍሊ አልኦ። ፩ያ ክፍሊ ወርቂ እቲ ፪ይ ክፍሊ ኸአ ነሓስ ክንብሎ ንኸእል። ወርቂ ክንብል ከሎና እቲ ክቡር ናይ አምላኽ ተግባር እዩ። ንሱ ኸአ ንኹሉ ዝግበር ጀማሪ ምንጪ እዩ ሓሓደ ጊዜ “ጸጋ ንብሎ”። ኣብ መጽሓፍ ሲራክ 5:22-24 ዘሎ እንተ ኣንብብና አምላኽ ጀማሪ መቐል ናይ ኩሉ ጽቡቕ ነገር ከምዝኾነ ንርኢ። “ነቲ ኣብ ኩሉ ቦታ ዓበይቲ ነገራት ዝገበረን፣ ካብ ንውለድ ጀሚሩ ዘኸበረናን፣ ብምሕረቱ ዝናበየናን አምላኽ ኩሉ ፍጥረት አመስግንዎ” (ሲራክ 50:22) እይብል እሞ ነቲ ዝበለጸ ህያብ ይጠቅስ። እዚ ህያብ ንኹሉ ካልእ ህያባት ከምእንረክብ ይገብር። ቀጺሉ ኸአ “አምላኽ ንሰባት ካብ መጀመርያ ኣብ ከርሲ እንኣም ከለዉ የኸብርና እሞ ከምቲ ድላዩ ኸአ ይቀርጸና” ይብል። አምላኽ ንዓለማት ፈጠሩ ፍጥረት ደቂ ሰብ እቲ ዝበለጸ ክፍሊ ዓለም ወይ ህዋ እዩ። አምላኽ ኣብ ዓለም ከም እንመጽእ ዝገበሮ ውሳኔን እሞ ኣብ ሓዲስ ልደት ክንረክብ ዝጸውዓና ጽሑይ ወርቂ እዩ። እዚ እቲ መጀመርታን ቀንዲ አድላይን ክፍሊ ድሕነትና እዩ። እቲ ፪ይ ክፍሊ “ነሓስ” እዩ። ከምቲ ቀዳማይ እኳ ክቡርን ዝበለጸን አይኹን እምበር አድላይ እዩ። ንሱ ኸአ ግላዊ መልስና ኣብ ድሕነትና እዩ። ኩልና ብሕብረት ንአምላኽ ክነምስግን “ንኹሉ ቀጺልካ እትህበኒ ፍቕርኻ” አመስግነካ አሎኹ ንበሎ።

በረኽት አምላኽ ብዙሕን ደረት ዘይብሉን እዩ። ግን ዝዓበየ ህያብ አምላኽ ዝሃበና “ህያብ እቲ ሓደ ወዱ ጎይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ብእኡ ድሕነትን ዘለዓለማዊ ሕይወት ዝረኸብና” እዩ። ቅ. ጳውሎስ ኣብ ዝተነበት መልእኽቱ አመስጊንካ ምኽአል ጥቕሚ ከምዘለዎ ይገልጽ። ፩ያ ነቲ ምስኡን ኣብ ነነድሕድናን ርክብ ክህልወና ዝጸወዓና አምላኽ ክነመስግን፣ ፪ይ ነተን ሓምሽተ ነገራት ብፍላይ አብቲ ጽሑፍ ተዋሂበናና ዘለዎ ክነመስግን ይግባእ። ጸጋ፣ ሃብቲ፣ መንፈሳዊ ውህበት፣ ሕድገት፣ እሙን ምዃን፣ ልዕሊ ኹሉ ነዚ ነገራት ክነመስግን ይምሕጸነና። እቲ እንገልግሎ ሕያዋይ አምላኽ መድኃኒና እዩ። ንሱ ነፍሲወከፍና ክንድሕን ንሓቂ ክንፈልጥ ይደልየና።

ኣብ ወንጌል ሉቃስ ንሎሚ ዝተነበና ኢየሱስ ዓሰርተ ለምጻማት ከም ዘሕወየ ሰሚዕና። ኣብ ኩሎም ወንጌላውያን እንተ ረአና ወላ ሓደ ታሪኽ ናይ ዘየመስግን አይንርእይን። ዓሰርተ ለምጻማት ኣብ ኢየሱስ ቀሪቦም ምሓረና እናበሉ ብልቦም ለሚኖሞ ኢየሱስ ንኹሎም አሕውይዎም። ካብቶም ዓሰርተ ካብቲ ሕማቕ ሕማም ካብ ሰብ ተፈልዮም ንበይኖም ዝሰቆዩ ዝነበሩ ሓደ ጥራሕ ከም ዝሓወየ ምስ ፈለጠ ድምፁ ዓው አበሉ ንአምላኽ እናአምስገነ ተመሊሱ። ኣብ ቅድሚ ኢየሱስ ተደፊኡ አመስጊንዎ። ኢየሱስ ብምግራም ከምዚ እናበለ ሓቲቱ “ዝነጽሑ ዓሠርተ ደይኮንን እቶም ትሸዓተ ደአ አበይ አለዉ። ብዘይካ እዚ ኻልእ ዝዓለቱስ ንአምላኽ ክብሪ ኺህብ ዝተመልሰዶ የልቦን? ነቲ ኣብ ቅድሚኡ ተደፊኡ ዝነበረ “ተንስእ እሞ ኪድ እምነትካ አሕውያትካ” በሎ። ነዚ ለምጻም ዝገበሮ ከም ኣብነትና ገርና ክነመስግን ኣብ አምልኽ ንመለስ።

ምምስጋን ቀሊል ይመስል እንተኾነ ቀሊል አይኮነን። ካብቲ ከይነመስግን ዓጊቱ ሑዝና ዘሎ ክንወጽእ ጥራሕ አይኮነን ዝሓትት፣ ትሕትና ክንለብስ እውን ይሓትት እዩ። እዚ ናይ ወንጌል ታሪኽ ናይ እዞም ጠለምቲ ረሳዕቲ ለምጻመት ክነግር እንከሎ ንአና ዝሕብሮ ንሕና እውን ብቐሊል ኣብ ዘይምእማንን ክሕደትን ክንበጽሕ ከም እንኸእል እዩ። ምናልባት ኣካላዊ ሕማም ለምጺ አይንሳቕን ንኸውን እንተኾነ ንአምላኽን ንሰናይ ዝገበሩልና ብዘይምምስጋና መንፈሳዊ ለምጺ ከም ዘሎና እዩ ዝሕብር። ሕማቕ ዕድል ኮይኑ ዘይምምስጋን፣ መንፈሳዊ ለምጺ ናይ ዘመና ሓባራዊ ኮይኑ ይርአ። ሓደ ኣብዚ ዓዲ ጽቡቕ ነገር ዘልኣም ንደቆም መጀመርያ ክልተ ነገር ይምህርዎም “ንዝኾነ ነገር ክሓቱ ከለዉ በጃኻ ‘Please’ ክብሉን ከምኡ ንዝተገብረሎም የቕንየለይ ‘Thank you’ ክብሉ። ዓበይቲ ግን ነቲ ኩሉ ዝሃበና አምላኽ ምምስጋን ንርስዎ ወይ ክነመስግን አይንደልን ገለ እዋን ከአ ነቲ ዝተገብረልና አይንርእዮን። ዘሕዝን እዩ ብዙሓት

ንአምላክን ነቲ ጽቡቕ ዝገበረሎም ከየመስገኑ ሱቕ ኢሎም ሓንቲ ከምዘይትገብረሎም ኮይኖም ክኸዱ ክትርኢ ከሎኻ።

መገዲ እምነት ግን ነቲ ዝተገብረልካ ምምስጋን ኣብኡ ኽኣ ዝያዳ ክትውሃብ ከም እትክእል እዩ ዝነግረና። እቲ ዘመስገነ ለምጻም ንኢየሱስ ከመስግን ምስ ተመልሰ ዝያዳ ረኺቡ “ድሕነት” ተቐቢሉ። “ተንሥእ እሞ ኪድ እምነትካ ኣውያትካ” ተባሂሉ። ኢየሱስ ኣብ ሕይወትና ኣመስገንትን ሕጉሳትን ክንከውን እዩ ዝደሊ። ኣብ መወዳእታ ዝህበና ገዛእ ርእሱ እዩ። በዚ ምኽንያት እዩ እቶም ካልኣት ትሸግተ ድኣ ኣበይ ኣለዉ ኣናበለ ዝሓተተ።

ክንገብሮ ዝድለ ዘሎ ኣብ ኣተሓሳስባና “Copernican Revelation” ክነተኣታቱ ኣለና። ክፎርኒኩስ ዝብሃል ብዛዕባ ከዋኽብቲ ዘጽንዐ ፖላንዳዊ ሊቕ እዩ፤ ንሱ ፀሓይ ኣብ ልዕሊ መሬት ኣይ ኮነትን እትዘውር መሬት እያ ኣብ ልዕሊ ፀሓይ እትዘውር ኢሉ ኣስተምሂሩ። ዘይምምስጋና ካብቲ ነገራት ካባና እዮም ዝወጽኡ ንሕና ኢና ንኹሉ እንገብር ኢልና ንአምላክ ኣወጊና ንርእስና ማእከል ክንገብር ከሎና እዩ ዝመጽእ። ኣምላክ ኣብ ዙርያና ከም ኩሉ ካልእ ነገራት ከም ዝዘውር ገርና ንሓስብ። እንተ ኾነ ንሓቂ ክንፈልጥ ኣለና፤ ኣምላክ ማእከልን ቀንዲ ነገርን ኮይኑ፤ ኩሉ ካብኡ እዩ ዝውሃበና፤ ነዚ ክንገብር እንተ ኽኣልና ነመስግን ኣለና ማለት እዩ።

ንኣና ንኣመንቲ ምምስጋን መዓልታዊ ክግብሪ መልሲ እምነትና ክኸውን ኣለዎ። ንሓደ ውሉድ ኣምላክ መዓልታዊ ሕይወቱ ክኸውን ይግባእ እምበር ኣብ ዓመት ሓደ ጊዜ እትገብሮ ወይ ምስ ጠዓመካ ጥራሕ እትገብሮ ኣይኮነን ክኸውን ዘለዎ። መዓልታዊ ካብ ልብና ዝነቐለ ንአምላክ ክነመስግን ይግብእና።

ምምስጋና ምስተወሃብና፤ ዝርኣ ነገራት ምስረኽብና፤ ዘይኮነ ካብ ልቢ ዝነቅል ብባህርና ከም ሓደ ድምጺ እንህቦ እንገብሮ ክኸውን ኣለዎ። ምምስጋን ከም ሓደ ጽላሎት ካብ ዋንኡ ክፍለ ዘይክእል ከምኡ ካብቲ ኣምላክ ዝህበና በረኽትን ጸጋታትን ክፍለ የብሉን። ምምስጋን ከም ዕምባባ ኩሉ ጊዜ ክዓብን ክጽብቕን ይግባእ። ምምስጋን ልዕሊ ቃላት ክኸውን ይግባእ። ብሓቂ ክንርእዮ ከሎና ኣውንታዊ ናይ ኣእምሮ ኩነት ኣብ ኣምላክ ዘተኮረ እሞ በቲ ዝተገብረ ምምስጋን እዩ። ከምቲ ሓደ ዝበሎ “ምምስጋን ጽቡቕ እዩ ግን ኣብ ምስጋና ምንባር ዝበለጸ እዩ”።

ኣብ መወዳእታ ምምስጋን ኣብ ፍሉይ እዋን ጥራሕ ዝገበር ዘይኮነ ኩሉ ጊዜ ክነመስግን ግቡእ እዩ። ንርእስና “ናይ ቅዱስ ቍርባን ሰባት ንብሃል” እዚ ካብ ግሪኽ ዝተወሰደ ቍርባን ዝብል ቃል “ምስጋና” ማለት እዩ። ኣብ መኣዲ ቅዱስ ቍርባን እንገብሮ “ጸሎተ ኣኩቴት” ናይ ምስጋና ጸሎት ንብሎ። ኣብ ቅዳሴ እንገብሮ ንአምላክ ናይ ምስጋና መስዋዕቲ ነቕርቡሉ። ኣብዚ ናይ ሎሚ መስዋዕትና እምብኣር ነቲ ውሃብ ኩሉ ጸጋታት ዝኾነ ኣምላክ ኣምስገንቲ ክንከውን ጸጋኻ ሃበና ንበሎ። ነቲ ኹሉ ዕለት ዕለት ዝህበና ኣምላክ እናኣምስገና ከምኡ ኣብ ገለ እዋን ንዝጓነፈና ፈተናን ክብደት ናብራን ርክባት ምስ ሰባትን ተመስገን ኢልና ክንክእል።

ንኹሉ ኣብ ኢድ ኣምላክ ኣንቢርና ፍቓድካ ይኩን ክንብል እምበር ከይነንጸርጽ። ፈተና ክመጽኣና ከሎ ኣምላክ ስለ ዝጸልኣና ኣይኮነን ብዝያዳ ክንብርትዕ ነቲ ጸጋኡ ብዝያዳ ክንልምን እሞ ምስኡ እሙናት ክንከውን ምእንቲ እዩ።

ኦ ኣምላክ በቲ ኩሉ ዝሃብካንን እትህበኒ ዘሎኻ ኣመስግነካ ኣሎኹ እናበልና ንአምላክና እምነትና ንግለጸሉ። ዘመስግን ዝርኢ እዩ እሞ ንፍቕርን ሓልዮትን ኣምላክ ርኢና ንኸኣል።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ